GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Informar i comunicar!!!

Opinió | 08/12/2007 | 09:30

Molts ajuntaments estan fent un ús poc adequat dels serveis que, suposadament, haurien d'estar destinats a informar.

Qualsevol periodista que hagi treballat, o treballi, en un mitjà de comunicació independent, sobretot si és local o comarcal, sap que la relació amb els gabinets de premsa municipals és difícil. Encara que no es pot generalitzar, sembla poc exagerat dir que masses ajuntaments estan fent un ús poc adequat dels serveis que, suposadament, haurien d'estar destinats a informar.

Potser, la qüestió és aquesta: informar. El 18% d'ajuntaments catalans disposen de gabinets de premsa, el 49% de revistes o butlletins, el 22% de ràdios municipals, el 7% de televisions municipals i el 80% de Webs. Per tant, el problema no són els recursos econòmics destinats a la tasca de comunicar. Però, què s'entén per informar? Comunicar i informar signifiquen la mateixa cosa?

L'article 139 de la Llei de règim local defineix les funcions de les publicacions municipals de la manera següent:

"Les corporacions locals han de facilitar la informació més àmplia sobre la seva activitat i la participació de tots els ciutadans en la vida social. Les formes, els mitjans i els procediments de participació que les corporacions estableixin en l'exercici de la seva potestat d'autoorganització no poden en cap cas disminuir les facultats de decisió que corresponen als òrgans representatius."

Per tant, l'accés a la informació s'hauria d'entendre com un dret del ciutadà, com una necessitat per decidir en llibertat, i com a una obligació del govern de torn. Sembla, per tant, que el poder utilitza, a vegades, les eines, que haurien de destinar-se a aquesta tasca, per millorar la seva imatge, les seves accions polítiques i focalitzar l'atenció en aquells temes què els hi interessa.

És evident que una bona cultura democràtica, on tothom es comprometi amb la informació, amb allò que és notícia i que és útil al ciutadà, les pràctiques dels gabinets de premsa seran més ètiques i respectaran més el codi deontològic mínimament exigible. Però, si no es fa, com solucionar-ho?

La solució no és única, ni va en una sola línia. Però, sens dubte, hi ha una tendència que fomenta aquesta dependència del periodista que treballa al consistori respecte al polític. I, com tothom que coneix el dia a dia sap, molts dels periodistes, o empreses, contractades per fer aquesta tasca són triats a dit. Cada ajuntament, cada grup polític, decideix qui ha de ser el seu cap de comunicació, qui ha de redactar, i per tant com ha de fer-ho, les notes de premsa i, fins i tot, les fotografies que es lliuraran als mitjans de comunicació. A més, curiosament, en una professió on la precarietat laboral està a l'ordre del dia, aquell qui es dedica a la comunicació municipal, té una remuneració que, en la majoria de casos, dobla la dels seus companys que treballen en mitjans privats.

No es tracta de tenir una visió de Hobbes o de Rosseau de la vida pública. No cal obrir un debat en cada municipi sobre si el periodista de l'ajuntament ho fa millor o pitjor, o si el polític té millor

fe a l'hora d'informar o no. El que és necessari, i urgent, és establir una legislació clara i contundent. Un protocol d'actuació que digui quins són els requisits per ser responsable de la informació governamental, sigui d'un poble petit o gran. Com es pot entendre, si no, que un administratiu tingui que passar una prova per treballar a un consistori, i guanyar-se una plaça de funcionari públic, i un periodista, tingui el títol o no, estigui col·legiat o no, pugui fer-se càrrec de la informació que afecta a tots els ciutadans?

En conclusió, la reflexió va molt més enllà de la teoria. Cal cercar la praxis, la bona praxis. I, per a fer-ho, no cal discutir com ha de ser la redacció del periodista, o com ha d'enfocar els temes. El que hem d'exigir, perquè és un dret adquirit, és independència. Per llei, i amb un conveni on es marqui clarament la remuneració que serà assolida amb diner públic, el periodista ha de guanyar-se el seu lloc de treball per mèrits propis, per una trajectòria demostrable, puntuable, i, sobretot, que no el puguin fer fora al primer canvi de govern.

La comunicació, fer arribar el missatge, és molt important. Si no, preguntem-li a les agències de publicitat que viuen d'això. La informació és més que important. És una necessitat per a que el ciutadà, el votant, la persona, sigui més autònom, amb més capacitat de reflexió, més lliure per decidir què és notícia i què no.

O no volem ciutadans lliures?

Autor: Albert
Albert

https://gironanoticies.com/noticia/4680-informar-i-comunicar.htm